

Nagyheti szertartások**Virágvasárnap március 16.**

De. 10 órai szentmisén **barkaszentelés** és **passióéneklés**.

Nagycsütörtök, március 20.

Reggel fél 8-kor Jeremiás siralmi.

Este 6-kor **szentmise** az *Utolsó vacsora emlékére*;

Utána szentségimádás,

Este 9-kor **lamentáció**, éjszakai zsolozsma a templomban az énekkar közreműködésével. Utána **keresztúti** elmélkedés.

Nagypéntek, március 21.

Reggel fél 8-kor Jeremiás siralmi.

Du. 3-kor **keresztút**

Este 6-kor **szertartások** (*passió, kereszthódolat, szentáldozás*)

Utána 9 óráig szentségimádás a szentsírnál.

Nagypénteken **szigorú böjti nap** van.

Nagyszombat, március 22.

Fél 8-kor Jeremiás siralmi. Napközben a Szentsírnál szentségimádás.

Este 8-kor kezdődnek a **szertartások**: *tűzszentelés, fényliturgia, húsvéti vigília, húsvéti szentmise, föltámadási körmenet*.

Húsvétvasárnap március 23.

Szentmisék reggel 7, fél 9, 10 és este 6 órakor.

Reggel a 7 órai szentmise után lesz a húsvéti ételek megáldása.

Fél 6-kor litánia.

Húsvéthétfő március 24.

Szentmisék reggel 7, 10 és este 6-kor. (Fél 9-kor nincs szentmise!).

A Wekerletelepi Szt. József Egyházközség lapja**HÚSVÉTI ÖRÖMÜNK**

Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat. Írja az evangélista, amikor lejegyzi, a föltámadt Üdvözítő hogyan jelent meg övéinek. Mindez olyan háttérrel, amikor továbbra is félniük kellene. Mert józan megfontolás szerint, nagypéntek után három nappal az Úr tanítványának lenni Jeruzsálemben, veszélyes dolog. De Jézus közelsége legyőzi az ember ösztönös félelmét. Látják a föltámadt Urat, és ez az örömük.

A modern világ tudatosan épít a félelemre. A természet kiszámíthatatlan erői, embertársaink kegyetlensége félelemre szoktatnak. Nem tudjuk megteremteni biztonságunkat, az emberi test gyenge és védtelen. A jövőt sötéten látjuk, sorskérdéseinkre nem tudunk válaszolni. Ma tehát ugyanúgy okunk van félni, mint a tanítványoknak húsvétvasárnap.

Így tanuljuk meg értékelni a föltámadt Üdvözítő által hozott húsvéti örömet. A veszélyek továbbra is megmaradtak Jeruzsálemben. Nemcsak most, hanem évek múlva is börtön és kard várt az apostolokra, amint a Szentírás erről beszámol. Megható az apostolok életében az a változás, amit az Úr föltámadása indít el és Pünkösöd bontakoztat ki. A természet szerint élő emberekből Krisztus tanúi lesznek.

Húsvét megtanít bennünket arra, hogy az élet problémáit egészen másként lássuk. A nagyheti liturgia és az ünnep hozza el azt az örömet, amely átsegít az élet bajain, erőt és támaszt ad.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves wekerlei hívőnek és mindazoknak, akikhez lapunk eljut, kegyelmekben gazdag, áldott Húsvétot!

Tercsi Zoltán plébános

Szóló

Budapest Kispest Wekerletelep Szent József Plébánia időszaki kiadványa

XIII. évfolyam, 1. szám, 2008. március

Felelős kiadó: Tercsi Zoltán plébános

Szerkesztőség: 1192 Budapest, Tass u. 5. (Tel.: 357-05-47)

E-mail: info@wekerleplebania.hu

Húsvét - Krisztus feltámadásának ünnepe

Ha Krisztus fel nem támadt, hiábavaló a mi hitünk – írja Szent Pál apostol (vö. 1Kor 15,12-19). Hitünknek ez a központi ténye az újszövetségi Szentírásban található közvetlen tanúságtételekből tűnik ki.

A temetés helye egy sziklasír volt, amelyet üresen találtak azok az asszonyok, akik a szombat elmúltával kimentek oda. *„A hét első napján kora hajnalban kimentek a sírhoz, s magukkal vitték az előkészített illatszereket is. A kő el volt a sírtól hengerítve. Bementek, de az Úr Jézus testét nem találták.”* (Lk 24, 1-3) Az asszonyok híradását maguk Jézus legfőbb tanítványai, az apostolok sem fogadták el, de akik közülük kimentek a sírhoz, ugyanezt tapasztalták: *„Üres fecsegésnek tartották és nem hittek nekik. Péter mégis menten a sírhoz futott. Benézett, de csak a lepleket látta. Hazament és igen elámult a történeten.* (Lk 24,11-12)

Az üres sír tényén túl ugyancsak az evangéliumok számolnak be a jelenésekről is. Egyrészt angyali jelenések adják az asszonyok és a tanítványok tudtára, hogy Krisztus feltámadt, másrészt a feltámadt Krisztussal való személyes találkozások alapozzák meg végérvényesen a feltámadás felismerését, szavakba nem foglalható örömét, a tanítványok hitét. Szent Pál mintegy húsz évvel az események után így foglalja össze a Feltámadott megjelenéseit, amelyek a korai egyház hitének alapjai voltak: Jézus Krisztus *„megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek. Később egyszerre több, mint ötszáz testvérnek jelent meg, ezek közül a legtöbbnek még élnek, néhányan azonban már meghaltak. Azután Jakabnak jelent meg, majd az összes apostolnak.* (1Kor 15,5-7) Többször előfordul, hogy a Feltámadottat az asszonyok vagy a tanítványok nem ismerik fel rögtön, amikor találkoznak vele, hanem bizonyos cselekedetei, szavai nyitják fel a szemüket a felismerésre. Ismerős a történet Tamás apostollal, aki nem fogadja el a többi tanítvány tanúságtételét, hanem saját tapasztalatával akar meggyőződni a feltámadásról: *„Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem hívő! Tamás fölkiáltott: »Én Uram, és Istenem!« ”* (Jn 20,28)

A feltámadás megvallása kérdést jelent mindenki számára. Kinek-kinek döntenie kell, hogy hisz-e Krisztus feltámadásában, hiszen kinek-kinek szembe kell néznie azzal a ténnyel, hogy meg fog halni. A keleti egyház húsvéti köszöntése a Feltámadás örvendező hitére utal: "Feltámadt Krisztus!". A válasz a köszöntésre: "Valóban Feltámadt."

Krisztus halálában és feltámadásában a keresztség révén részesülünk. A keresztség a vízben való alámerülés által a Krisztussal együtt való eltemetést fejezi ki, és a Krisztussal együtt való feltámadást eredményezi. Új életre támad az ember, régi életének sötéttségét Krisztus világossága oszlatja el.

Húsvét éjszakájának liturgiájában a húsvéti örömeinek, az Exultet szavaival kérjük Istent, hogy őrizze meg szívünkben mindig a kereszstelés kegyelmét: *„Most kérünk tehát, Urunk, téged, hogy ne aludjék ki ez a gyertyaláng, melyet néked áldozunk, és el nem fogyó tiszta fénnel űzze távol lelkünköt az éj minden árnyát. Mint jó illatú áldozatot, fogadd el tőlünk, és világossága az égi fényekkel olvadjon egybe! Fénylő lángját találja égve a szép hajnalcsillag, az örök Hajnalcsillag, ki soha nem lát alkonyt: a te Fiad, Jézus Krisztus, ki visszatérve a sírból, az emberi nemre szelíden árasztja a megváltás fényét, él és uralkodik mindörökkön örökké”*.

Hiszünk abban, hogy mi is feltámadunk, mégpedig személyesen, saját testünkben. Ez az emberi élet teljessége. Az emberi test fontosságát hangsúlyozza a keresztes hitvallás: hiszünk a test feltámadásában. Személyiségünk a testünkben formálódik. Nem csak a halhatatlan léleknek a testtől független örök életében hiszünk, hiszen feltámadás-hitünk nem csak görög idealizmus. Persze a feltámadás módjának részleteiről, a feltámadott test tulajdonságiról nem lehet mindent megtudni. Inkább személyes azonosságunkon van a hangsúly, azon, hogy mi magunk leszünk azok, akik Istennel személyes közösségben boldog és örökkévaló életet élhetünk. Ez hitünk evangéliuma, örömhíre.

Isten szeretete csordult túl a teremtésben, a megváltásban, a feltámadásban is, mely üdvünk záloga. A valódi szeretet ugyanis ingyenes és feltétel nélküli. Ez valósul meg a szentségekben, ahol találkozunk a feltámadott Krisztussal, aki *„meghalt mindenkiért, hogy akik élnek, már ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt”* (2Kor 5,15).